

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

tragter Ministeriet sig som bundet over for Kommunen og kan ikke ensidigt tage sit Tilsagn tilbage.

Det er en Selvfølge, at i Tilfælde, hvor en Kommune nu maatte ønske et andet Arbejde udført, vil Ministeriet altid være villigt til at tage Spørgsmaalet op til Forhandling med Kommunen, men jeg tror ikke, at Kommunerne i Almindelighed vil være særlig interesserede i at frasige sig de Tilskud, der er givet dem Tilsagn om.

Det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen har anmodet mig om at interessere mig for en Forbedring af Postforholdene i Aalborg og for Køb af en Byggegrund til et nyt Posthus i Aalborg, saa at der eventuelt kan tages fat paa Opførelsen inden alt for længe. Jeg skal hertil sige, at dette Spørgsmaal allerede i nogen Tid har været behandlet af Post- og Telegrafvæsenet, idet den kgl. Bygningsinspektør³ Udarbejder Forslag til et nyt Postkontor paa den gamle Museumsbygningens Areal umiddelbart ved den eksisterende Post- og Telegrafbygning. Kommunen, hvem den gamle Museumsbygning tilfalder, naar dens Benyttelse som Museum ophører, har erklæret sig villig til at forhandle med Post- og Telegrafvæsenet om dettes Overtagelse af Bygningen, naar Spørgsmaalet bliver aktuelt.

Det har ikke i Aalborg, lige saa lidt som de mange andre Steder, hvor Pladsforholdene paa Post- og Telegrafkontorer paa Grund af den skete stærke Stigning i Forretningerne under Krigen er blevet saa knebne, at Udvidelse er paatrængende nødvendig, været gennemførligt at fremskynde paakrævede Nybygningers og Ombygningers Udførelse, idet Post- og Telegrafvæsenets Dispositioner er afhængige af Materialesituationen og den økonomiske Situation. Samtlige større Byggearbejder anmeldes for Beskæftigelsesraadet, efterhaanden som Projekterne færdiggøres, og Tidspunktet for Iværksættelsen fastsættes af Beskæftigelsesraadet.

Det ærede Medlem bad mig ogsaa tænke venligt paa en Nyordning med Hensyn til Statens Deltagelse i Udgifterne ved Oprensningen af Hals Barre. Jeg kan herom sige, at den Ordning, der i sin Tid blev truffet, hvorefter Staten aarlig skulde bidrage 25 000 Kr. til Dækning af Oprensningsudgifterne, var Led i videregaaende Aftaler mellem Aalborg Havn og Staten og maa ses under Hensyn hertil. Imidlertid er det jo muligt, at det stigende Prisniveau kunde motivere en Forhøjelse af Statens Bidrag, og jeg kan oplyse, at der herom har været ført en orien-

terende Forhandling mellem Byraadet og Ministeriet for offentlige Arbejder.

Det ærede Medlem berørte ogsaa Spørgsmaalet om Aalborg Havns Tilgodehavende for de Havneafgifter, som Tyskerne ikke betalte under deres Benyttelse af Havnen. Dette Tilgodehavende opgjorde det ærede Medlem til ca. 2 Mill. Kr. og henstillede, at der blev truffet en Ordning, saaledes at Beløbet kunde godtgøres Havnen og andre Havne, der er stillet paa tilsvarende Maade, eventuelt saaledes, at der fra Statens Side bidrages til en Udvidelse af Sejllobet over Hals Barre. Om der til en saadan Udvidelse kan ydes Statsstøtte, kan der paa nuværende Tidspunkt intet siges, og i hvert Fald maa man jo afvente Resultatet af Havnens Bestræbelser for at opnaa en Erstatning for de ikke indgaaede Havnepenge gennem det af Indenrigsministeriet nedsatte Udvalg, der behandler disse Spørgsmaal.

Endelig har det ærede Medlem berørt Spørgsmaalet om Oprettelse af et Frilager eller en Frihavn ved Aalborg Lufthavn. Jeg kan herom sige, at Ministeriet for offentlige Arbejder ser med Sympati paa de Bestræbelser, som baade for Københavns og Aalborg Lufthavns Vedkommende udfoldes for at faa indrettet Frilager eller Frihavn paa Lufthavnene. Hvorvidt Ordningen kan gennemføres, beror imidlertid i første Række paa Toldvæsenet.

De ærede Medlemmer Hr. Chr. A. Christiansen og Hr. Boeck-Hansen henstillede til Overvejelse, om der ikke af Statskassen kunde ydes Tilskud til visse Foranstaltninger til Imødegaaelse af fremtidige Oversvømmelser af Randers Havn med omliggende Bykvarterer.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen var i denne Forbindelse inde paa, at de Diger, der i sin Tid er blevet bygget for at hindre Oversvømmelse af Engene langs Gudenaen, skulde være Aarsagen til, at Vandet ved Højvande presses ind i Randers Havn, hvorved de katastrofale Oversvømmelser, som vi har været Vidne til, er fremkommet. Denne Betragtning holder, efter hvad Vandbygningsvæsenets Ingeniører meddeler mig, nu ikke Stik, idet de Vandmængder, der forinden Anlægget af Digerne kunde fordele sig over Engene, er ganske forsvindende i Sammenligning med de Vandmængder, der under en Østenstorm presses ind mod Jyllands Kattegatskyst, og som forarsager Oversvømmelserne i Randers Havn.

Men hvad enten det nu forholder sig paa den ene eller den anden Maade, er det naturligvis ganske forstaaeligt, at der fra Randers Bys Side maa næres den største Interesse